

Adanış

– Zontul · 09 Kasım 2013

ADANIŞ

Siy/ah

...

kim bilir kaç ah'ın senfonisiyle
bürünmüştü o renge..

Y/okluk

...

Kim bilir kaç yaralayıcı ok ile
vurulmuştu ki!
vurulmuştu ki/ geldi o mertebeye..

Ve kafesler...

kim bilir kaç satır
kaç hece ağ/ı örmüştü onu
sıra sıra..

Gecenin gümüş huzmeleri

siyahı sarsa da
varlık/ yokluğa
galebe çalsa da...

adanmışlardı
adanmışlardı işte...

Ve kafesler..

En beyaz güvercinleri
Saklar da bağrında..
Salıverirler de
gecenin koynuna
onları

maviye inat...

içli içli ağ/lardı yine de
parmaklıklar

mahpusluk adındaki damgasına...

Nilüfer Zontul Aktaş